

TRIBUNALUL BUCURESTI
SECTIA A III-A CIVILA
DOSAR NE: 48779/300/2012
Termen: 16.12.2013

DOMNULE PRESEDINTE

Subscrisa Directia Generala de Asistenta Sociala si Protectia Copilului Sector 2 (denumita in continuare D.G.A.S.P.C. Sector 2) cu sediul in Bucuresti, Str. Olari nr. 11-13, sector 2, in temeiul dispoz. art. 282 si urm. C.pr.civ., formulez prezentele

MOTIVE DE APEL

impotriva Sentintei civile nr. 13139/03.09.2013 pronuntata de Judecatoria Sectorului 2 in dosarul nr. 48779/300/2012 , in contradictoriu cu intimata reclamanta **Centrul de Resurse Juridice** cu sediul in Bucuresti, Str. Arcului nr. 19, sector 2, pe care o consider netemeinica si nelegala, solicitand admiterea apelului, schimbarea in tot a sentintei apelate si pe fond respingerea cererii de chemare in judecata ca neintemeiata.

Scurt istoric:

Prin cererea de chemare in judecata formulata la data de 17.12.2012, reclamanta Centrul de Resurse Juridice a solicitat obligarea subscrisei la a permite accesul reprezentantilor sai in Centrul de Recuperare si Reabilitare Neuropsihiatrica „Gheorghe Serban” cu scopul (pg. 1 din cererea de chemare in judecata) de a monitoriza respectarea drepturilor persoanelor cu dizabilitati.

A aratat reclamanta ca, in luna Octombrie 2012, a adus la cunostinta subscrisei faptul ca a fost informata de catre Fundatia R.A.P. din Marea

DOMNULUI PRESEDINTE AL TRIBUNALULUI BUCURESTI
SECTIA A III-A CIVILA

Britanie despre faptul ca, in centrul mai sus mentionat, persoanele cu dizabilitati mintale sunt victimele unui tratament inuman si degradant, nu sunt lasate sa participe la activitati de recuperare si reabilitare, sunt legati de pat, iar din cauza calitatii hranei si a lipsei unui tratament de recuperare psiho-medico-social exista cazuri de malnutritie.

Reclamanta si-a intemeiat cererea de chemare in judecata pe dispozitiile:

- art. 1516 alin. (2) pct. 1 din Noul Cod Civil;
- Conventia privind drepturile persoanelor cu dizabilitati ratificata de Romania prin Legea nr. 487/2002 a sanatatii mintale si a protectiei persoanelor cu tulburari psihice;
- Legea nr. 109/2009 privind ratificarea Protocolului Optional la Conventia impotriva torturii si a altor pedepse or tratamente cu cruzime, inumane sau degradante.

Cererea de chemare in judecata a fost insotita de urmatoarele documente: Sesizarea nr. 470/2012 si Adresa nr. 12958/2012 emisa de Agentia Nationala pentru Plati si Inspectie Sociala.

Hotararea instantei de fond este netemeinica si nelegala intrucat:

I. Instanta de fond nu a analizat statutul reclamantei pentru a cerceta daca aceasta avea inscris, in obiectul de activitate, desfasurarea unor activitati de monitorizare in institutii ale statului cu profil in recuperarea si reabilitatea neuropsihica a persoanelor cu dizabilitati.

Desi subscrisa am solicitat instantei sa puna in vedere reclamantei sa depuna la dosarul cauzei statutul sau, aceasta nu a dat curs cererii formulate, la dosar nefiind depus acest document.

Singura informatie existenta la dosarul cauzei cu privire la activitatile desfasurate de catre reclamanta, conform statului sau, este mentiunea pe care chiar aceasta o face, in cuprinsul cererii de chemare in judecata, in sensul ca are ca obiect de activitate „crearea si functionarea unui cadrul legal

si institutional care sa asigure respectarea drepturilor omului si a egalitatii de sanse si asigurarea liberului acces la un act de justitie echitabil”.

Avand in vedere cele aratate mai sus apreciez ca, in mod netemeinic, instanta a retinut ca, din inscrisurile aflate la dosar, ar rezulta faptul ca reclamanta este o organizatie nonguvernamentala cu expertiza recunoscuta in materia ocrotirii drepturilor persoanelor cu dizabilitati.

Am aratat pe larg in concluziile scrise depuse la fond faptul ca nici unul din actele depuse de reclamanta, ulterior reluarii cercetarii judiciare de catre instanta, nu are legatura cu obiectul cererii de chemare in judecata.

Nici unul din aceste documente, oricat de mult am dori sa il interpretam in sensul statuat de instanta de fond, nu dovedeste „expertiza” reclamantei in monitorizarea situatiei persoanelor cu dizabilitati sau in activitatile de ocrotire ale acestor persoane.

Toate documentele depuse de reclamanta au fost intocmite cu mult timp in urma (2006-2009) si doar unul dintre acestea mentioneaza, tangential, faptul ca atributul monitorizarii si controlului in cazul persoanelor cu dizabilitati mintale revine institutiilor statului.

II. Desi subscrisa am pus in discutie, in fata instantei de fond, temeiul de drept al cererii de chemare in judecata, aceasta problema nu a fost analizata.

Temeiul de drept pe care si-a intemeiat cererea reclamanta nu isi gaseste aplicabilitate in prezenta cauza:

- Art. 1516 alin. (2) pct. 1 N.C.C. – reclamanta nu era creditoarea unei obligatii stabilita in sarcina subscrisei la momentul formularii cererii de chemare in judecata;
- Legea nr. 109/1009 – nu ne aflam in situatia unor persoane private de libertate;
- Legea nr. 487/2002 – este invocata legea fara a se indica care sunt articolele din lege aplicabile in cauza.

nu s-au aplicat articolele ?

Mai mult decat atat, asa cum retine si instanta de judecata in hotararea apelata (pg. 7 paragraf 4 din sentinta), la termenul din 03.09.2013, termenul la care partile au pus concluzii pe fondul cauzei, reclamanta isi precizeaza temeiul juridic al cererii de chemare in judecata in sensul ca in cauza sunt aplicabile dispozitiile art. 33 din Legea nr. 221/2010 pentru ratificarea Conventiei privind drepturile persoanelor cu dizabilitati, adoptata la New York de Adunarea Generala a ONU si semnata de Romania la 26.09.2007. wtf?

Aceasta precizare a fost facuta de reclamanta prin Notele scrise depuse la acel termen si acceptata de instanta de fond desi, in acest caz, s-au incalcat dispozitiile art. 6 din Conventia Europeana a Drepturilor Omului cu privire la desfasurarea unui proces echitabil, astfel incat toate partile sa fie in cunostinta de actele si lucrarile cauzei pentru a-si formula apararile corespunzatoare.

Chiar si cu referire la de acest nou temei de drept invocat de reclamanta, art. 33 din Legea 221/2010, instanta de fond face o interpretare gresita intrucat acest articol prevede:

„Societatea civila, in special persoanele cu dizabilitati si organizatiile care le reprezinta, vor fi implicate si vor participa pe deplin la procesul de monitorizare”.

Ca „parte a societatii civile” reclamanta nu a facut dovada ca desfasoara, in baza unui statut, activitati in domeniul protectiei drepturilor persoanelor cu dizabilitati, activitati care trebuie sa se desfasoare, potrivit art. 33 alin. (1) si alin. (2) din Legea nr. 221/2010, in cadrul juridic si administrativ stabilit de statele parti.

Am aratat instantei de fond si faptul ca reclamanta nu este acreditata ca si furnizor de servicii sociale, astfel cu acestea este definit in Legea nr. 292/2011.

In prezenta cauza, din toate probele administrate, rezulta ca reclamanta nu a actionat ca urmare a propriilor activitati desfasurate ci la „sesizarea”, nedovedita nici pana la acest moment, facuta de o organizatie

nonguvernamentala, cu care subscrisa am avut o relatie de colaborare pana la momentul in care aceasta a publicat pe site-ul sau filmari ale asistatilor cu probleme neuropsihice, fara acordul acestora, al familiilor acestora sau, pentru cei care nu au aparinatori, al subscrisei.

Invocarea de catre instanta de fond, in sustinerea motivarii sentineti pronuntate, a prevederilor art. 3 si art. 8 din C.E.D.O., reflecta, in opinia subscrisei, o interpretare gresita a domeniului de aplicare si o ignorare a practicii Curtii Europene cu privire la aceste texte de lege.

Analizand prevederile Legii nr. 487/2002 instanta vorbeste de culpa statului in neelaborarea normelor de aplicare a acesteia fara insa sa arate care este culpa subscrisei, in cazul in care ar exista vreo culpa, cu privire la aceasta situatie.

Este total gresita si interpretarea pe care o da instanta de fond cu privire la accesul acordat de subscrisa altor doua organizatii nonguvernamentale in Centrul „Gheorghe Serban”.

Cele doua organizatii, recunoscute ca si organizatii cu activitate in domeniul ocrotirii si ingrijirii persoanelor cu dizabilitati, au solicitat sa li se permita vizitarea centrului si nicidecum „accesul pentru a monitoriza situatia asistatilor din centru”, acest din urma atribut revenind numai institutiilor statului, conform dispozitiilor legale in vigoare.

Fata de cele aratate mai sus, solicit admiterea apelului, astfel cum a fost formulat.

Probe: acte, interogatoriul intimatei reclamante.

